

בעניין:

1. _____ קבהא, ת.ז.
2. _____ קבהא, ת.ז.
3. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר - ע"ר
ע"י ב"כ עו"ד ידן עילם ו/או שירה הרצנו
רח' יהודה הלוי 45 תל אביב-יפו, 65157
טל': 03-5606080, פקס: 03-5606083, סלולארי: 054-2266488
דוא"ל: yadin@yelow.co.il

העותרים

– נ ג ד –

1. המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית
2. ראש המנהל האזרחי

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים והמורה להם לבוא וליתן טעם:

- א. מדוע לא ינפיקו לעותר 1 (להלן: **העותר**) ולעותרת 2 (להלן: **העותרת**); העותר והעותרת להלן: **בני הזוג**) היתר כניסה למרחב התפר לצרכים חקלאיים שיאפשר לבני הזוג לעבד את אדמותיהם.
- ב. מדוע לא יקבעו לוח זמנים מהיר לטיפול בבקשות של תושבים פלסטינים להיתרי כניסה למרחב התפר, כמתחייב מדחיפות העניין.
- ג. מדוע לא ישיבו בכתב ובאופן ענייני לבקשותיהם של בני הזוג להנפקת היתר כניסה למרחב התפר.

בקשה לקיום דיון דחוף

"עם זאת, נעיר כי לא מצאנו במסגרת הליכי הטיפול השונים כי המינהל האזרחי נטל על עצמו מחויבות בנוגע למשך הזמן הנדרש לצורך טיפול בבקשות השונות המונחות לפתחו, חרף החשיבות הטמונה בטיפול מהיר ויעיל בבקשות אלו, שנועדו לאפשר המשך מרקם חיים שוטף ודינמי ככל הניתן עבור תושבי מרחב התפר ותושבים פלסטינים המתגוררים מחוצה לו ומבקשים להיכנס אליו. מטבע הדברים, משך הזמן הנדרש לטיפול בכל אחת מן הבקשות שונה, וכך גם משך הזמן הסביר לטיפול בהן, בהתאם לדחיפות העניין ומידת הפגיעה הנגרמת לתושב."

בג"ץ 9961/03 המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר נ' ממשלת ישראל ובג"ץ 639/04 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון; שתי העתירות להלן: **עתירות משטר ההיתרים**. כל ההדגשות בעתירה הוספו.

בני הזוג מתגוררים בישוב טורה-אל-גרביה. העותר חוכר כחמישה דונמים אדמות חקלאיות, המצויות בצידה המערבי של גדר ההפרדה במרחב התפר. בני הזוג מגדלים באדמותיהם צמחי טבק ועצי זית. **תקופת הקטיף של צמחי הטבק החלה, והיא תימשך עד סוף חודש אוגוסט בלבד**. מאז הקמת גדר ההפרדה הונפקו עבור בני הזוג מספר היתרי כניסה למרחב התפר, אשר תוקף האחרון שבהם פג ביום 3.6.2011. עוד לפני שפג תוקפם של ההיתרים, הגיש העותר בקשות לחידוש היתרי הכניסה למרחב התפר, עבורו ועבור העותרת. **משלא נתקבל מענה לבקשות, פנתה נציגת העותרת 3 לרמת"ק ג'נין ולקצין פניות הציבור בלשכת המשיב 2 והדגישה את מידת הדחיפות בטיפול בבקשותיהם של בני הזוג, בשל עונת קטיף הטבק**. חרף זאת, טרם נתקבל מענה לבקשותיהם של בני הזוג, והכניסה לאדמות נמנעת מהם. כפי שיראו העותרים בחלק המשפטי של העתירה, אי חידוש ההיתרים עומד בניגוד לדין ולפסיקת בית משפט נכבד זה ואף בניגוד לפקודות המשיבים עצמם.

בכל יום שחולף נגרם נזק לבני הזוג, כתוצאה ישירה של אי יכולתם לעבד את אדמתם. **נזק זה חמור במיוחד נוכח העובדה כי הכניסה לאדמות נמנעת מבני הזוג בתקופת קטיף הטבק.** בית משפט נכבד זה, בפסיקות רבות בעתירות הנוגעות לגדר הפרדה, קבע כי יש לצמצם ככל הניתן את הפגיעה בתושבים אשר ניזוקו מהקמת גדר הפרדה. **בהתחשב בכל אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע את העתירה לדיון במועד המוקדם ביותר האפשרי ולקצוב זמן קצר ביותר לתגובת המשיבים.** זאת הן לאור עונת קטיף הטבק, אשר תסתיים בעוד פחות כחודש ומחצה, הן משום שהניסיון מלמד שלעיתים, לאחר הגשת התגובה, מתייטר הצורך בדיון בעתירה לגופא.

התשתית העובדתית

1. זו העתירה **השלושים ואחת** בסדרת עתירות שעניינן הסירוב שלא כדין או אי המענה מצד המשיבים לבקשות להנפיק היתרי כניסה למרחב התפר לבני הזוג ולאחרים במצבם, חקלאים שבתיהם נמצאים בצידה המזרחי של גדר הפרדה ואדמותיהם נמצאות בצידה המערבי.
  2. ביום 7.7.2011 הוגשו העתירות העשרים ותשע והשלושים (בג"ץ 5075/11 ובג"ץ 5078/11). באותו יום נתן כבוד השופט ג'ובראן החלטה זהה בשתי העתירות לפיה "העתירה תובא לדיון בפני הרכב לא יאוחר מיום 27.7.11". העתירות נקבעו לדיון בפני הרכב ביום 27.7.2011 והעותרים מבקשים כי, ככל הניתן, הדיון בעתירה דנא יאוחד עם הדיון באחת העתירות הנ"ל (הקבועות בפני הרכבים שונים).
  3. מתוך שלושים העתירות אשר העותרת 3 היתה שותפה להן, עשר עדיין תלויות ועומדות. מתוך עשרים העתירות הנותרות, ארבע עתירות, המהוות 20 אחוזים מהעתירות, נדחו על ידי בית המשפט הנכבד או נמחקו בהסכמת העותרים, לאחר שבית המשפט עיין בחומר סודי בעניינם של העותרים ועתירה אחת נמחקה, על ידי העותרים, טרם התקיים דיון בה, משהובהר, כי לאחר שינוי תוואי הגדר, אדמת העותר שבה לצידה המזרחי של הגדר. **בחמש עשרה מהעתירות הללו, המהוות 75 אחוזים מהעתירות, זכו העותרים לקבל היתרים.** מצער הדבר כי ההיתרים הונפקו לעותרים רק לאחר הגשת העתירות בעניינם, תוך גרימת עלויות כספיות ניכרות ותוך בזבוז זמן שיפוטי יקר ללא כל צורך.
  4. במהלך הדיונים בפני בית משפט זה, בעתירות רבות שהוגשו בעניין תוואי גדר הפרדה, המשיבים התחייבו להתיר לכל התושבים שזיקתם למרחב התפר הוכחה, להיכנס למרחב התפר. התחייבות זו מצאה ביטוי גם ב"קבוצת פקודות קבע מרחב התפר 2010" (להלן: **הקפ"ק**) שהוציאו המשיבים. כפי שיוסבר להלן, המשיבים לא עומדים בהתחייבויותיהם.
  5. מאז הוקמה גדר הפרדה הוחל משטר היתרים הדורש כי תושב פלסטיני המעוניין להיכנס למרחב התפר יצטייד בהיתר. נגד משטר ההיתרים הוגשו לבית משפט נכבד זה עתירות מרחב התפר. בשתי עתירות אלה ניתן פסק הדין ביום 5.4.2011, הדוחה את העתירות "בכפוף להערותינו בסעיף 36 ובסעיף 39 בכל הנוגע לשינויים הנדרשים בהקלת מעבר התושבים הקבועים לשטחי המרחב; אימוץ גישה מרחיבה בעניין העילות בעטיין ניתן לבקש הכרה של תושב קבוע ובעניין הנפקת היתרי "בעל עניין מזדמן" שאינם נופלים בגדר הקבוצות שנקבעו בהוראות, וכן ביחס לקביעת סד זמנים ברור לטיפול בבקשות השונות המוגשות למינהל האזרחי." (סעיף 47 לפסק הדין).
- יוער, כי פסק הדין בעתירות משטר ההיתרים, אשר התבסס על הוראות הקפ"ק, עשה, למרבה הצער, שימוש בקפ"ק הישן, אשר צורף להודעה המשלימה מטעם המשיבים מיום 30.7.2009 בעתירות משטר

ההיתרים ולא בקפ"ק החדש מחודש ספטמבר 2010, אשר לא הומצא לבית המשפט הנכבד. ראו האמור בסעיף 5 לפסק הדין, לפיו:

"לצד הוראות מסגרת אלו, גובש קובץ פקודות הקבע "קפ"ק מרחב התפר וניהול טיפול בשימוש לרעה בהיתר מרחב התפר" (להלן: **הקפ"ק**), המשלים את ההוראות השונות שגובשו. בקפ"ק מוצגים מכלול ההסדרים שגובשו ביתר פרוט, והוא נועד להוות בין היתר כלי יישומי לטיפול בבקשות השונות לקבלת היתרים למרחב התפר. כן כולל הקפ"ק דוגמאות לטופסי בקשה שונים ולמסמכים הנדרשים לצורך הגשתן. **מכלול הסדרים אלה, שיפורטו בהמשך, אשר כונו כאמור על-ידי הצדדים לעתירות "משטר ההיתרים", יעמדו בלב הדין בעתירות שלפנינו.**"

6. עתירה זו מוגשת כדי לפתור את הבעיה הפרקטית של בני הזוג ושל תושבים אחרים במצבם אשר אינם מסוגלים לעבד את אדמתם. בית המשפט הנכבד גיבש את עמדתו בעניין עתירות משטר ההיתרים "...על בסיס הנחתנו כי משטר ההיתרים מכביד עד למאד על התושבים הפלסטינים וגורם לפגיעה קשה בזכויותיהם. נתון זה מחייב את המשיבים לגבש הסדרים שיצמצמו ככל הניתן את ההכבדה הנגרמת לתושבים, מבלי לפגוע בתכלית הביטחוניית" (סעיף 31 לפסק הדין). כפי שיראו העותרים, ההכבדה הנגרמת לבני הזוג היא קשה ביותר, בלתי מידתית ואינה תואמת את הצהרותיהם של המשיבים בפני בית המשפט הנכבד ואת פסק הדין בעתירות משטר ההיתרים.

7. לטענת העותרים, המשיבים מתנהלים במעין מדרון חלקלק. לצורך מתן אישורו של בית משפט נכבד זה לבניית הגדר, הבטיחו המשיבים הבטחות לפיהן הנוק אשר ייגרם לאוכלוסייה הנפגעת מבניית הגדר יהיה מינימלי. לאחר שבית המשפט הנכבד נתן את אישורו והגדר נבנתה, לא עמדו המשיבים בהבטחותיהם והפחיתו בהדרגה את מספר ההיתרים אותם הם מנפיקים. **עתה, לאחר שניתן פסק הדין בעתירות משטר ההיתרים, ובניגוד מוחלט לנאמר בו, מכבידים המשיבים את ידם על התושבים הפלסטינים הזקוקים להיתרי כניסה למרחב התפר.**

הצדדים לעתירה והרקע העובדתי

8. העותר הינו תושב פלסטיני בן 37 שנים, נשוי לעותרת ואב לשישה ילדים בגילאים 1-15 שנים. העותר מתגורר עם משפחתו ביישוב טורה-אל-גרביה שבנפת ג'נין.

9. העותרת הינה תושבת פלסטינית בת 33, הנשואה לעותר.

10. העותרת 3 (להלן: **המוקד להגנת הפרט או המוקד**) היא עמותה הפועלת לקידום זכויות האדם של פלסטינים בשטחים הכבושים.

11. המשיב 1 הוא המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית, מטעם מדינת ישראל, המחזיקה בגדה המערבית תחת כיבוש צבאי מזה למעלה מארבעים וארבע שנה.

12. המשיב 2 הוא ראש המנהל האזרחי, גוף שהוקם כדי לנהל את העניינים האזרחיים בגדה המערבית "לרווחתה ולטובתה של האוכלוסייה ולשם הספקת השירותים הציבוריים והפעלתם, בהתחשב בצורך לקיים מנהל תקין וסדר ציבורי" (סעיף 2 לצו בדבר הקמת מינהל אזרחי (יהודה והשומרון) (מס' 947), התשמ"ב-1981). קציניו של המשיב 2 הינם אלו שעומדים בקשר עם האוכלוסייה המוגנת בכל הנוגע להנפקת היתרי כניסה למרחב התפר.

13. היישוב טורה-אל-גרביה מונה כ-1200 תושבים אשר מרביתם מתפרנסים מחקלאות.
14. מעל לשלוש שנים חוכר העותר כ-5 דונם אדמות חקלאיות המצויות בצידה המערבי של גדר ההפרדה, באדמות ברטעה שבנפת ג'נין. החלקה מוכרת לעותר על ידי מר _____ קבהא, ת.ז. _____ . האדמה רשומה על שמו של אביו של המחכיר, _____ קבהא, שנפטר ביום 28.1.2000, והמחכיר הינו אחד מיורשיו. הסכם החכירה האחרון בין העותר למשכיר האדמות תקף עד ליום 21.6.2012. יצוין, כי אביו המנוח של העותר חכר את אותה חלקה במשך למעלה מעשר שנים, לפני שהעותר החל לחוכרה.
- העתק מסמכי רישום האדמות מצורף ומסומן ע/1.
העתק צו הירושה של בעל האדמות, מצורף ומסומן ע/2.
העתק הסכם החכירה מצורף ומסומן ע/3.
15. ויודגש, אין ולא יכול להיות כל ויכוח על הזיקה שבין בני הזוג לבין האדמות. ההוכחה לכך הינה שבני הזוג מקבלים היתרי כניסה למרחב התפר, באופן סדיר, כדי לעבד את האדמה. המסמכים שהובאו לפיכך כנספחים ע/1 - ע/3 הינם למען הסדר הטוב ולא כדי להוכיח את הזיקה שבין בני הזוג לבין אדמותיהם.
16. עד להקמת גדר ההפרדה יכלו בני הזוג לעבוד באדמות, אותן חכר אבי העותר, בכל עת שחפצו, מבלי להיתקל בשום הפרעה בדרך.
17. בשנת 2002 החליטה ממשלת ישראל להקים גדר הפרדה. גדר ההפרדה, אשר הושלמה בשנת 2003, חוצצת בין ביתם של בני הזוג לבין אדמותיהם.
18. נגד הקמת הגדר, נגד התוואי שלה, נגד סידורי הכניסה והיציאה ממרחב התפר ונגד הפיכתו של מרחב התפר לשטח צבאי סגור הוגשו מספר רב של עתירות לבית משפט נכבד זה. חלקן תיסקרנה בפרק המשפטי של עתירה זו.
19. מאז שחכר העותר את חלקת האדמה, הונפקו עבור בני הזוג מספר היתרי כניסה למרחב התפר, כאשר תוקפם של האחרונים שבהיתרים היה מיום 6.3.2011 ועד ליום 3.6.2011.
20. יוער, כי למרות שהעותר הינו חוכר האדמה הישיר, היתרי הכניסה שניתנו לו בעבר היו לפרקי זמן קצרים ביותר של שלושה חודשים בלבד, וכי רק אחד מההיתרים היה לפרק זמן ארוך יותר של כשישה חודשים, פרק זמן שאף הוא קצר בהרבה מתקופת ההיתרים הניתנים לבעלי האדמות, העומדת על שנתיים.
21. עוד יוער, כי גם טרם קבלת ההיתרים האחרונים התערב המוקד להגנת הפרט כדי שהיתריהם של בני הזוג יחודשו, וכי גם באותו מועד, זמן זריעת הטבק, נתקלו בני הזוג בעיכובים בלתי סבירים בחידוש ההיתרים. כך, ביום 27.1.2011 הועברו למת"ק בקשותיהם של בני הזוג לקבלת היתרי כניסה למרחב התפר, מספר ימים לפני מועד פקיעת תוקף ההיתרים שהיו בידי בני הזוג באותו מועד. ביום 10.2.2011 פנתה נציגת המוקד אל רמת"ק ג'נין בבקשה כי הטיפול בבקשות יזורז, וכן כי יונפקו לבני הזוג היתרים לפרק זמן ארוך, המשקף את זיקתם אל הקרקע. העתק מהמכתב הועבר אל קצין פניות הציבור. ביום 14.2.2011 פנתה נציגת המוקד אל קצין פניות הציבור במכתב תזכורת, ורק ביום 10.3.2011 עדכן קצין פניות הציבור כי לבני הזוג הונפקו היתרים ביום 6.3.2011.
- העתק התכתובת מחודשים פברואר-מרץ 2011, מצורף ומסומן ע/4.

22. זריעת הטבק, כאמור, החלה בחודש מרץ 2011. לאחר נביטת הזרעים נדרשת עבודה ויומיומית של ניכוי עשבים וטיפול בצמחים, וזאת עד לסוף עונת הקטיף, שתסתיים בסוף חודש אוגוסט 2011. את צמחי הטבק לא קוצרים במכונה, אלא מלקטים את העלים באופן ידני, כך שצמחי הטבק דורשים כוח עבודה רב ורציף.
23. ביום 25.5.2011, טרם פג תוקפם של ההיתרים, ניגש העותר אל הקישור הפלסטיני והגיש, בשמו ובשם העותרת, בקשות לחידוש היתרי הכניסה שלהם. הבקשות הועברו למת"ק ביום 29.5.2011, לידי קצין הקישור, רס"ן מהדי חבקה. נציג הקישור הפלסטיני הדגיש בפני רס"ן חבקה את דחיפות הבקשות בשל עונת קטיף הטבק.
24. משלא נתקבל מענה לבקשותיהם של בני הזוג, פנתה נציגת המוקד, ביום 21.6.2011, במכתב אל רמת"ק ג'נין בבקשה כי היתריהם של בני הזוג יחודשו בדחיפות. נציגת המוקד אף התייחסה לעובדה כי במקרים קודמים קיבלו בני הזוג היתרי תעסוקה קצרי טווח, למרות היותו של העותר חוכר האדמות. העתק המכתב הועבר אל קצין פניות הציבור במנהל האזרחי.
25. יצוין, כי חוזה חכירת האדמות, אשר צורף לבקשותיהם של בני הזוג, עתיד היה לפוג ביום 31.7.2011. ביום 21.6.2011 החוזה חודש, והחוזה החדש, אשר צורף כ-ע/3 לעתירה, צורף למכתבה של נציגת המוקד.
- העתק המכתב מיום 21.6.2011, ללא נספחים א'-ג', אשר צורפו לעיל, מצורף ומסומן ע/5.
26. עוד באותו יום התקשרה נציגת המוקד אל קצין פניות הציבור, וידאה את קבלת פנייתה, והסבירה את מידת הדחיפות בטיפול בבקשות. קצין פניות הציבור השיב כי הוא יטפל בעניין.
27. יום למחרת התקשרה בשנית נציגת המוקד אל קצין פניות הציבור, וביקשה לדעת האם ישנן תשובות לבקשות. קצין פניות הציבור השיב כי הוא ממתין לתשובות מהמת"ק, ונציגת המוקד הדגישה שוב את הנסיבות הדורשות טיפול מיידי.
28. משלא נתקבל כל מענה, פנתה נציגת המוקד פעם נוספת אל קצין פניות הציבור ביום 28.6.2011, כדי לשאול האם התקבלו תשובות לבקשות בני הזוג. קצין פניות הציבור השיב כי אינו יודע, וביקש מנציגת המוקד להתקשר שוב למחרת.
29. ביום 29.6.2011 נציגת המוקד התקשרה למשרד פניות הציבור בפעם הרביעית, ושוחחה עם החיילת נירית. בעניינם של בני הזוג, עדכנה נירית כי יש תשובה, אשר תישלח בימים הקרובים. במענה לשאלתה של נציגת המוקד האם יונפקו לבני הזוג היתרים, השיבה נירית כי על פי בדיקה במערכת "האבן המתגלגלת", לעותר יונפק היתר לצרכים אישיים אשר יהיה בתוקף מיום 3.7.2011 ועד ליום 4.7.2011. נציגת המוקד השיבה כי הבקשה היתה לקבלת היתר לצורכי חקלאות, ולפיכך התשובה אינה עניינית (יצוין, כי לאחר השיחה נערך בירור עם העותר, והובהר כי אכן הוגשה בשמו גם בקשה לקבלת היתר כניסה למרחב התפר לרגל חתונתו של קרוב משפחה – הח"מ). לכך השיבה החיילת נירית כי אינה רואה במערכת כי הוגשה בקשה להיתר אחר. נציגת המוקד הסבירה כי הדבר חסר הגיון, שכן בקשותיהם של בני הזוג הועברו לידי רס"ן חבקה יחד עם עוד שתי בקשות של תושבים אחרים (מר _____ קבהא ומר _____ קבהא – הח"מ), תוך שנציג הקישור מדגיש את הדחיפות הרבה בשל עונת הטבק, וכי התושבים האחרים קיבלו היתרים לאחר הגשת בקשות אלו. לפיכך, הסבירה נציגת המוקד, לא יתכן כי בעקבות שתיים מתוך ארבע הבקשות שהועברו באותה עת הונפקו היתרים, ואילו

השתיים האחרות אינן מופיעות במערכת הצבאית. החיילת נירית השיבה כי היא תפנה אל רס"ן חבקה בעניין, ותעדכן את נציגת המוקד בתשובה.
 העתק מכתבו של קצין פניות הציבור בעניינם של מר _____ קבהא ומר _____ קבהא, מיום 22.6.2011, מצורף ומסומן ע/6.

30. יצויין, כי בשיחת טלפון שנערכה ביום 29.6.2011 בין סגן ראש מנהל האזרחי, אל"מ ראיד מנצור, לבין הח"מ (י.ע.), הסביר סגן ראש המנהל האזרחי, כי לעתים חולף זמן בין המועד שבו נמסרות הבקשות לנציגי המת"ק, עד ליום בו הבקשות מוקלדות למערכת הממוחשבת, ולפיכך קצין פניות הציבור אינו מעודכן בזמן אמת על הגשת וקבלת בקשות.

31. ביום 7.7.2011 שוחחה נציגת המוקד עם החיילת נירית, אשר עדכנה כי בקשותיהם של בני הזוג עודן בטיפול.

32. עד לרגע הגשת העתירה, לא נתקבלה כל תשובה לבקשותיהם של בני הזוג לקבלת היתרי כניסה למרחב התפר. לפיכך, העותרים נאלצים, פעם נוספת, להטריח את בית המשפט הנכבד בעתירה שדומה כי הסעד המבוקש בה היה יכול להתקבל ללא צורך בהגשתה.

33. הפגיעה בזכויותיהם של בני הזוג הינה יומיומית. העבודה באדמותיהם דורשת עיסוק וטיפול מתמיד ובני הזוג אינם יכולים להיכנס למרחב התפר ולעבד את האדמות. כאמור, הפגיעה חריפה במיוחד נוכח תקופת קטיף הטבק.

34. לאחר שהעותרים עשו כל שביכולתם בכדי לאיין את הצורך בהגשת העתירה ולאחר שכל מאמציהם עלו בתוהו, לא נותרה לעותר כל ברירה מלבד לפנות בבקשת סעד מבית משפט נכבד זה.

הטיעון המשפטי

35. העותרים טוענים כי בכך שהמשיבים אינם מאפשרים את כניסתם של בני הזוג למרחב התפר הם פוגעים בצורה קשה, בלתי סבירה ובלתי מידתית בזכויותיהם של בני הזוג לקניין, לחופש עיסוק ולחופש תנועה. פגיעה זו בזכויותיהם נעשית בניגוד לחוק, לפסיקה, להצהרות מפורשות של המשיבים בפני בית משפט נכבד זה ואף בניגוד לפקודותיהם ונהליהם של המשיבים עצמם.

על הזכויות הנפגעות

36. העותרים יכולים להרחיב בדבר חשיבותן של הזכויות, להביא אסמכתאות מהמשפט הישראלי, מהמשפט הבינלאומי ומדברי מלומדים שונים בנושא אולם דומה כי בית משפט נכבד זה כבר אמר את כל מה שהעותרים היו רוצים לומר, בצורה טובה וברורה יותר מכפי שהעותרים יכולים לומר זאת.

37. בבג"ץ 9593/04 ראשד מוראר נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון (לא פורסם). ניתן ביום 26.6.2006. להלן: פרשת יאנון), נידונה סמכותו של המפקד הצבאי לסגור בצו את הגישה של תושבים פלסטינים לאדמותיהם החקלאיות. בסעיף 12 לפסק הדין הגדירה כבוד השופטת (כתוארה אז) ביניש את השאלה העומדת לדיון כך: "השאלה שלפנינו היא, האם מפעיל המפקד הצבאי את סמכותו כדין בכל הנוגע לסגירת שטחים חקלאיים בפני תושבים פלסטינים שהם הבעלים או המחזיקים של שטחים אלה".

38. זוהי גם השאלה בעתירה דנא אך בהבדל עקרוני אחד. בפרשת יאנון דובר על סגירת שטח שאינה סגירה קבועה. בעתירות שעניינן כניסה למרחב התפר, המדובר בסגירה ללא הגבלת זמן. לפיכך, אמצעים אשר ייתכן ויחשבו מידתיים כשהמדובר בהגבלה זמנית המוטלת על התושבים המוגנים ואשר

תאפשר להם, בכל מקרה, כניסה לאדמותיהם ועבודה בהן, לא בהכרח יחשבו כמידתיים כשהמדובר בהגבלה קבועה כגון ההגבלה בעתירה דנא.

39. בסעיף 14 לפסק הדין בפרשת יאנון נכתב כך :

"העתירה שלפנינו עוסקת בשטחים חקלאיים הנמצאים בהחזקתם של התושבים הפלסטינים ואשר נסגרים בהוראת המפקד הצבאי. לפיכך, אל מול הזכות לביטחון ולהגנה על שלמות הגוף נמצאים מן הצד האחר השיקולים הנוגעים להגנה על זכויותיהם של התושבים הפלסטינים ובהתחשב במהות הענין שלפנינו, הרי שמדובר בעיקר בזכות לחופש תנועה ובזכות לקנין. בפסק הדין שניתן בבג"ץ 1890/03 עיריית בית לחם נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) ציינו כי חופש התנועה הוא מזכויותיו הבסיסיות ביותר של האדם. עמדנו על כך שבשיטתנו המשפטית הוכר חופש התנועה הן כזכות יסוד העומדת על רגליה, הן כזכות הנגזרת מהזכות לחירות, ויש אף הגורסים כי מדובר בזכות הנגזרת מכבוד האדם... חופש התנועה מוכר גם כזכות יסוד במשפט הבינלאומי וזכות זו מעוגנת בשורה של אמנות בינלאומיות... חשוב להדגיש כי בענייננו, אין מדובר בתנועה של תושבים פלסטינים באזורים בלתי מסוימים ברחבי יהודה ושומרון, אלא בגישה של התושבים לאדמות השייכות להם. בנסיבות אלה, כאשר התנועה מתבצעת במרחב פרטי, יש ליתן משקל רב במיוחד לזכות לחופש תנועה ולצמצם למינימום את המגבלות המוטלות עליה. ברור, כי יש לבחון מגבלות המוטלות על חופש התנועה במרחב הציבורי באופן שונה ממגבלות המוטלות על חופש התנועה של אדם בתוך המתחם הקשור לביתו שלו ואין דינן של הראשונות כדיןן של האחרונות (ראו: בג"ץ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456, 475).

כאמור, זכות בסיסית נוספת אשר יש להתחשב בה בענייננו היא, כמובן, זכות הקנין של החקלאים הפלסטינים באדמותיהם. בשיטתנו המשפטית מוגנת זכות הקנין כזכות יסוד חוקתית... זכות זו הינה זכות מוכרת, כמובן, גם במשפט הבינלאומי הפומבי... לפיכך, לתושבים באזור המוחזק בתפיסה לוחמתית זכות מוגנת לקנינם. בענייננו, אין מחלוקת כי מדובר באדמות חקלאיות ובגידולים חקלאיים שלעותרים יש זיקה קניינית אליהם. משנמנעת, אפוא, מן העותרים הגישה לאדמות המהוות את קנינם, וכן נמנעת מהם האפשרות לטפל בגידולים החקלאיים השייכים להם, הרי שבכך מתבצעת פגיעה חמורה בזכותם לקנינם וביכולתם ליהנות ממנו."

40. גם בפסק הדין בעתירות משטר ההיתרים הדגישה כבוד הנשיאה ביניש את הפגיעה הקשה בזכויותיהם של התושבים המוגנים :

"אכן, קשה שלא להסכים כי סגירת שטחי מרחב התפר, כמו גם עצם הקמת גדר הביטחון, מהווים הכבדה קשה על התושבים הפלסטינים, ובודאי שפגיעתה קשה במיוחד בתושבים חפים מפשע שנקלעו למרחב התפר בעל כורחם עקב מגוריהם במקום או עקב עבודתם, כאשר עסקיהם או שדותיהם ונחלותיהם החקלאיות נותרו כלואים בתוך המרחב. החלת משטר ההיתרים, תוך חיוב בקבלת היתר לצורך כניסה ויציאה למרחב, מהווה מגבלה ברורה על חופש התנועה של תושבי האזור במרחב זה, ומגבילה את נגישותם של התושבים לבתיהם, לאדמותיהם ועסקיהם המצויים במרחב התפר. כפי שנרחיב עוד בהמשך, מצב דברים זה יוצר מציאות המקשה על קיום השגרה בחיי המשפחה, החברה, המסחר והתעסוקה, הן של התושבים המתגוררים במרחב התפר והן של אלו הקשורים עימם ונמצאים מחוצה לו." (סעיף 22 לפסק הדין).

על גדר הפרדה, מרחב התפר והעתירות בעניינם

תוואי גדר הפרדה

41. הפגיעה בחופש התנועה של בני הזוג הינה תוצאה ישירה של הקמת גדר הפרדה החוצצת בין ביתם של בני הזוג לבין אדמות משפחתם.

42. נגד הקמת גדר ההפרדה הוגשו לבית משפט נכבד זה מספר רב של עתירות. עניינה של העתירה דנא אינו גדר ההפרדה עצמה. עניינה של העתירה הינו המניעה שהוטלה על בני הזוג מלהיכנס, דרך שער בגדר, אל מרחב התפר שם מצויות אדמותיהם.

43. בבג"ץ 10905/05 ראש עיריית ג'י'וס נ' ראש הממשלה, אמר בית משפט נכבד זה כך (בסעיף 32 לפסק דינו):

"במסגרת החובה להגן על זכויותיהם של תושבי האזור, על המפקד הצבאי להתחשב בפגיעה העשויה להיגרם בזכויותיהם של התושבים המוגנים – הן אלה שאדמותיהם מופקעות לשם בניית הגדר, הן אלה שהגדר חוצצת בינם לבין אדמותיהם והן אלה אשר הגדר מקשה על גישתם אל הערים הגדולות הסמוכות לכפריהם, אשר בהן ניתנים להם שירותי בריאות, חינוך, דת, תעסוקה וכיוצא באלה... בהקשר זה יודגש, כי זכויות האדם של התושבים המקומיים כוללות את מיגוון זכויות האדם. כך, למשל, קובע סעיף 27 לאמנת ג'נבה הרביעית (Convention (IV) Relative to the Protection of Civilian (Geneva) Persons in Time of War, 1949, להלן: אמנת ג'נבה הרביעית) כי התושבים המוגנים זכאים בכל הנסיבות ליחס של דרך-ארץ לגופם, לכבודם, לזכויותיהם המשפחתיות, לאמונתם ולפולחנם, לנימוסיהם ולמנהגיהם. כן קובע הסעיף כי היחס אליהם יהא תמיד אנושי, והם יוגנו במיוחד מפני כל מעשי אלימות, איומים באלימות, ומפני עלבונות. וכל זאת, בכפוף לאיזונים הנדרשים אל מול זכויות מתחרות של בני אדם אחרים או אל מול אינטרסים ציבוריים. בדומה, קובע סעיף 46 לאמנת האג הרביעית משנת 1907 (Hague Convention (IV) Respecting the Laws and Customs of War on Land, 1907, להלן: אמנת האג) כי יש לכבד את זכויותיהם של התושבים המקומיים לחיים, כבוד, חופש דת ופולחן, חיי משפחה וכן קניין פרטי. זכות הקניין והיחס כלפי רכוש פרטי של התושבים המקומיים מעוגנים ומוגנים גם על-ידי סעיפים 23(g) ו-52 לאמנת האג, וכן בסעיף 53 לאמנת ג'נבה הרביעית."

44. המשותף לכל העתירות שנידונו בבית משפט נכבד זה בנוגע לתוואי גדר ההפרדה הינו כי בית המשפט הנכבד קיבל את התוואי המוצע רק לאחר שהשתכנע כי "התוואי המוצע מאזן באופן מידתי בין האינטרס הביטחוני, המחייב הגנה על חיי אדם מפני התקפות הטרור, לבין זכויותיהם של התושבים הפלסטיניים" (סעיף 39, שם). במקרים בהם סבר בית המשפט הנכבד כי התוואי המוצע פוגע יתר על המידה בזכויותיהם של התושבים הפלסטיניים, הוא פסל את התוואי המוצע.

משטר ההיתרים

45. העתירות שהוגשו בעניין תוואי גדר ההפרדה לא עסקו, ככלל, בשאלה האם, לאחר בניית הגדר, יצטרכו התושבים הפלסטיניים המעוניינים להיכנס למרחב התפר להצטייד בהיתר כדי לעשות כן, מה תהיה הפרוצדורה להשגת ההיתר וכיו"ב.

46. בעתירות משטר ההיתרים העלו העותרים את הדרישה כי תבוטל ההכרזה בדבר היות מרחב התפר שטח צבאי סגור וכי יבוטלו הצווים שהותקנו מכוחה המחייבים תושבים פלסטיניים המעוניינים להיכנס למרחב התפר, להצטייד בהיתרי כניסה. בעתירות אלו לא ניתן הסעד המבוקש, אולם בית המשפט הנכבד הדגיש לאורך כל פסק דינו את ההכרה בזכותם של התושבים הפלסטיניים לשמור על אורח חייהם. כך, בסעיף 34 לפסק הדין:

"בנסיבות העניין שלפנינו נראה אכן על-פני הדברים כי המשיבים מכירים בזכותם של התושבים להמשיך לעבד את אדמותיהם ומבקשים להביא לכך שבעלי הזיקה לאדמות במרחב התפר ימשיכו בעיבודן, תוך מתן אפשרות לקרובי משפחה ועובדים אחרים לסייע להם בעבודתם."

47. בהמשך, מבהיר בית המשפט הנכבד כי על אף הצהרותיהם של המשיבים בפניו, לא מן הנמנע כי במקרים רבים נגרמת פגיעה בלתי מידתית בזכויותיהם של תושבים פלסטינים בגדה המערבית, ובאותם מקרים יראה בית המשפט לנכון להתערב ולתת סעדים בעתירות פרטניות:

"עם זאת, וכאמור לעיל, אין בידינו לשלול את האפשרות כי קיימים מקרים פרטניים בהם נגרמת פגיעה חמורה בזכויות הקניין והפרנסה של תושבים פלסטינים שאינם זוכים לעבד את אדמתם במידה הנדרשת להם או נתקלים בקשיי גישה אחרים, והמשיבים מצידם אינם עושים די על מנת להביא למזעור פגיעה זאת. כאמור, מקרים אילו ניתנים לביורר במסגרת עתירות פרטניות, במסגרתן יוכל בית המשפט לבחון את מכלול ההסדרים הרלוונטיים לאזור מסוים, ולבחון את האיזון הפרטני המתבצע בתחומו בין זכויות התושבים לבין אינטרסים אחרים, כפי שנעשה בעבר בעתירות דומות." (סעיף 34 לפסק הדין, שם).

48. ביום 13.11.2006 הגישו המשיבים בעתירות משטר ההיתרים את כתב תשובתם לעתירות (להלן: **התשובה**). בסעיף 74 לתשובה נכתב במפורש: "כפי שנקבע בפרשת הכפר יאנון, אין דין הפגיעה בחופש התנועה של אדם בשטח ציבורי באזור המוחזק בתפיסה לוחמתית כדין הפגיעה בחופש התנועה שלו בשטחו הפרטי. לפיכך סגירת שטח מרחב התפר, ובמקביל קביעת משטר היתרים, שמאפשר לכל בעלי הזיקה הפרטנית לאדמות מרחב התפר לקבל היתר כניסה למרחב או להתגורר בו, לפי העניין, מאזנת לדעת המשיבים בצורה ראויה בין הצורך הביטחוני הדוחק העומד בבסיס הנקיטה בצעדים אלה, לבין הפגיעה בזכויות תושבי האזור".

49. לו היו פועלים המשיבים כפי שהצהירו בפני בית משפט נכבד זה ומנפיקים היתרים לכל מי שהוכחה זיקתו לאדמות במרחב התפר, לא הייתה, מן הסתם, מוגשת עתירה זו. בית המשפט הנכבד, בקובעו כי משטר ההיתרים עומד במבחני המידתיות, ציין במפורש כי "קביעתנו זו מתבססת לא רק על ההסדרים גופם, כי אם אף על המהלכים שנוקטת המדינה על-מנת להביא ליישומם של ההסדרים דה-פקטו ולמשטר המעברים המונהג על-ידה" (סעיף 40 לפסק הדין, שם).

על החובה להשיב לפניית בכתב ובתוך זמן סביר

50. כלל ידוע הוא כי "החובה לפעול במהירות הראויה היא מן המושכלות הראשונים של מינהל תקין" (יי זמיר, הסמכות המינהלית (כרך ב, נבו, תשנ"ו), 717).

51. בבג"ץ 1999/07 גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006, אמר בית משפט נכבד זה כי:

"מועד סביר הוא מושג שמשמעותו היא יחסית. תכליתו לתחום את חובת הרשות לבצע פעולה במסגרת זמן ראויה, על-פי כלל הנסיבות של הענין, ובהתחשב במכלול השיקולים והאינטרסים הנוגדים הפועלים בגדרו. דרישת "הזמן הסביר" לביצוע פעולה על-ידי רשות ציבורית נגזרת, מצד אחד, מאילוצים מעשיים העשויים להקשות על הרשות בהיערכות לביצוע הפעולה, ומנגד - מעוצמת המשקל והחשיבות הנודעים לביצוע הפעולה במהירות, בין מבחינת אינטרס הכלל, ובין מבחינת אינטרס היחיד. כאשר מדובר בזכויות אדם, או באינטרס ציבורי רב חשיבות, כגון זכות הציבור לחופש מידע ולמימוש החופש לבקר את פעולות הממשל, מקבל מושג "הזמן הסביר" לביצוע הפעולה משמעות מיוחדת." (לא פורסם. סעיף 8 לפסק דינה של כבוד השופטת פרוקצ'יה. ניתן ביום 19.4.2007)

עוד אמר בית משפט נכבד זה, כי בעניינים הנוגעים לזכויות אדם:

"ככל שמדובר בסעד שעיקרו תיקון של פגיעה בזכות יסוד של הפרט, יש מקום לצפות להסדרה מהירה יותר של העניין ותיקון המעוות, מטעמים של שמירה על זכויות היסוד של הפרט וקיום חובת השלטון לכבד ולקיים את הדין החוקתי. "ככלל, הסעד הראוי כנגד הפרט

- זכויות האדם הוא חיוב הרשות בהגשמה מיידית שלהם" (ראו בג"ץ 2599/00 יתד - עמותת הורים לילדי תסמונת דאון נ' משרד החינוך, פ"ד נו(5) 834, 849).
- בג"ץ 8060/03 קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל, לא פורסם. ניתן ביום 26.4.2006. סעיף 13 לפסק הדין.
52. בהתאם לכך, קובע סעיף 11 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, כי:
- "הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו - משמעם שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה..."
53. מצער הדבר כי המשיבים אינם מיישמים את לשון החוק המפורשת ואת פסיקת בית המשפט הנכבד. תושבים פלסטינים דוגמת בני הזוג, הנאלצים להגיש בקשות להיתרי כניסה למרחב התפר, כמתחייב מנהלי המשיבים, אינם יודעים אם ומתי יתקבל מענה. כך אפילו במקרים דחופים ביותר כעניינם של בני הזוג, וגם כאשר הבקשות מטופלות על ידי המוקד להגנת הפרט.
54. בית המשפט הנכבד כבר הביע את עמדתו בפסק הדין בעתירות משטר ההיתרים בנוגע לצורך בקביעת לוח זמנים לטיפול בבקשות התושבים הנוגעות למרחב התפר. בסעיף 39 לפסק הדין נאמר כי:

"עם זאת, נעיר כי לא מצאנו במסגרת הליכי הטיפול השונים כי המינהל האזרחי נטל על עצמו מחויבות בנוגע למשך הזמן הנדרש לצורך טיפול בבקשות השונות המונחות לפתחו, חרף החשיבות הטמונה בטיפול מהיר ויעיל בבקשות אלו, שנועדו לאפשר המשך מרקם חיים שוטף ודינמי ככל הניתן עבור תושבי מרחב התפר ותושבים פלסטינים המתגוררים מחוצה לו ומבקשים להיכנס אליו. מטבע הדברים, משך הזמן הנדרש לטיפול בכל אחת מן הבקשות שונה, וכך גם משך הזמן הסביר לטיפול בהן, בהתאם לדחיפות העניין ומידת הפגיעה הנגרמת לתושב. במצב דברים זה, אנו סבורים כי על המשיבים לגבש מסגרת זמנים סבירה לטיפול בבקשות השונות, בהתאם למאפייניהם הייחודיים, כך שיתאפשר לתושבים להיערך בהתאם לצרכים השונים בהגשת בקשת מתאימות. כן תאפשר מסגרת זמנים סבירה לשמור על רצף תקין ועקבי של חיי התושבים, כמתחייב."

55. המשיבים, במספר תגובות לעתירות אשר הוגשו לאחרונה לבית משפט נכבד זה (לדוגמה בעתירות בבג"ץ 2384/11, בג"ץ 2548/11 ובג"ץ 2546/11), הכירו בחובתם לקבוע לוח זמנים לטיפול בבקשות, באומרים כי:

כבר בפתח הדברים יבקשו המשיבים לעדכן, בכל הנוגע לסעד השני שהתבקש, כי ביום 5.4.2011, ניתן פסק דין בבג"ץ 9961/03 המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר נ' ממשלת ישראל [טרם פורסם], במסגרתו הורה בית המשפט הנכבד, בין היתר, בכל הנוגע לטיפול בבקשות השונות לקבלת היתרי כניסה למרחב התפר, כדלקמן:

"...על המשיבים לגבש מסגרת זמנים סבירה לטיפול בבקשות השונות, בהתאם למאפייניהם הייחודיים, כך שיתאפשר לתושבים להיערך בהתאם לצרכים השונים בהגשת בקשות מתאימות..."

עינינו הרואות, הסעד השני שהתבקש על ידי העותרים התייטר, שכן כבר נקבע על ידי בית משפט נכבד זה בפסק הדין בבג"ץ 9961/03 כי על המשיבים לגבש מסגרת זמנים לטיפול בבקשות השונות לקבלת היתרי כניסה למרחב התפר. למעשה, על פי הנמסר מלשכת היועץ המשפטי באיו"ש, כבר הוחל בגיבוש מסגרת זמנים כאמור, וזו עתידה להתפרסם במועד קרוב. משכך, דין הסעד השני שהתבקש בעתירה - להימחק.

56. בכל הכבוד, העותרים אינם יכולים להסכים לכך שהתחייבות לקביעת לוח זמנים וקביעתו של לוח זמנים - חד הם. כל עוד לא ייקבע לוח זמנים וכל עוד התנהלותם של המשיבים, כפי שניתן להיווכח מהתנהלותם בעניינם של בני הזוג, תצביע על התעלמותם הן מלשון החוק המפורשת הן מפסיקה של בית משפט נכבד זה, יוסיפו העותרים וידרשו כי המשיבים יקבעו לוח זמנים מהיר לטיפול בבקשות ויעמדו בו.

57. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לקבוע לוח זמנים מהיר, ברור וידוע לטיפול בבקשות של תושבים פלסטינים להיתרי כניסה למרחב התפר, המשקף את מידת דחיפות הנושא, את הבטחותיהם של המשיבים לבית משפט נכבד זה, ואת הנזק שנגרם לזכויות היסוד של תושבים פלסטינים אשר אינם יכולים להיכנס למרחב התפר.

58. קביעתו של לוח זמנים מהיר וחיובם של המשיבים לעמוד בו, יביאו לצמצום מספר העתירות אותן נאלצים תושבים פלסטינים, דוגמת בני הזוג, להגיש לבית משפט נכבד זה, במטרה לאלץ את המשיבים להשיב לפניותיהם. כך ייחסך זמנם של עובדי המוקד להגנת הפרט ופרקליטי מחלקת הבג"צים וזמנם היקר של שופטיו הנכבדים של בית משפט זה ושל עובדיו.

על זכותם של העותרים ושל באי כוחם לקבל מידע אמין בזמן אמת

59. מצער הדבר, כי המקרה של בני הזוג אינו המקרה הראשון בו נמסר מידע לא עדכני או שגוי על ידי קצין פניות הציבור.

60. לא ניתן להפריז בחשיבותה של הזכות לקבל מידע אמין ורלוונטי בזמן אמת. היכולת לדעת מהו מצב הטיפול בבקשותיהם, תאפשר לתושבים, דוגמת בני הזוג, לתכנן נכונה את צעדיהם על מנת לממש את זכויותיהם, ותחסוך את הזמן הרב שחולף בהמתנה עד להעברת התשובות מהמת"ק אל קצין פניות הציבור, ומקצין פניות הציבור אל נציגי המוקד או באי כוחו. קבלת מידע מעודכן אף יפחית את מספר המקרים בהם נדרשת מעורבותו של בית המשפט הנכבד, שכן העותרים יוכלו לבוא בדברים עם המשיבים, במקרים בהם התשובות שנתקבלו בעניינם אינן עדכניות או סותרות את העובדות בשטח.

61. בסעיף 28 לפסק הדין בעתירות משטר ההיתרים נכתב: "כמו כן, הדגישה המדינה את דבר קיומו של 'קצין פניות הציבור' במינהל האזרחי המקבל פניות בנושאים שונים ואשר נועד, בין היתר, להגביר את הזמינות לפניות ולבקשות התושבים הפלסטינים, גם בענייני מרחב התפר". כיצד טוענת המדינה בפני בית המשפט הנכבד כי קצין פניות הציבור מגביר את הזמינות לפניות ולבקשות התושבים הפלסטינים, בה בשעה שקצין פניות הציבור אינו מעודכן בעצמו באשר למצב הטיפול בבקשות?

62. כאמור בסעיפים 28-31 לעיל, נציגת המוקד פנתה אל קצין פניות הציבור על מנת שיזרז את הטיפול בבקשותיהם של בני הזוג. ביום 28.6.2011 תשובתו של קצין פניות הציבור היתה כי אינו יודע מהו מצב הטיפול בבקשות, ביום 29.6.2011 חיילת ממשרדו של קצין פניות הציבור טענה כי אינה רואה במערכת הצבאית כי הוגשו הבקשות, וביום 7.7.2011 מסרה החיילת כי הבקשות בטיפול. גם בשיחה בין סגן ראש המנהל האזרחי לח"מ, הבהיר הראשון כי לעתים חולף זמן בין המועד שבו נמסרות הבקשות לנציגי המת"ק, עד ליום בו הבקשות מוקלדות למערכת הממוחשבת, ולפיכך קצין פניות הציבור אינו מעודכן בזמן אמת על הגשת וקבלת בקשות. מכיוון שקצין פניות הציבור אמור, לשיטת המשיבים, להגביר את הזמינות לפניות ולבקשות התושבים הפלסטינים, עליהם לוודא כי המידע הנמסר על ידי קצין פניות הציבור הינו אמין ומעודכן. אם המערכת הממוחשבת אשר בשימוש המשיבים אינה

מאפשרת מסירת מידע בזמן אמת, יואילו המשיבים לקבוע שיטות עבודה המבטיחות כי המידע הנמסר לתושבים הפלסטינים על ידי קצין פניות הציבור הינו אמין, רלוונטי ועדכני.

סיכום

63. לבני הזוג ישנה זכות לקבל היתרי כניסה ארוכי טווח למרחב התפר לצרכים חקלאיים.
64. על המשיבים לקבוע לוח זמנים מהיר לטיפול בבקשות של תושבים פלסטינים להיתרי כניסה למרחב התפר, כמתחייב מדחיפות העניין, ולעמוד בו.
65. לבני הזוג, אם בעצמם, אם באמצעות באי כוחם, ישנה זכות לקבל מידע עדכני על הטיפול בבקשותיהם ומענה ענייני להן.
66. לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על-תנאי, כמבוקש בראש העתירה, ולאחר קבלת תשובת המשיבים להפוך את הצו על-תנאי להחלטי ולחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ושכר טרחת עורך דין.
67. כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע את העתירה לדיון במועד המוקדם ביותר האפשרי ולקצוב זמן קצר ביותר לתגובת המשיבים, הלוקח בחשבון את פגרת בית המשפט הקרבה ובאה. זאת הן לאור הנזק היומיומי לבני הזוג, הן בשל הדחיפות הרבה הנובעת מתקופת קטיף הטבק, אשר כבר החלה ותימשך עד לסוף חודש אוגוסט בלבד, והן משום שהניסיון מלמד שלעיתים, לאחר הגשת התגובה, מתייתר הצורך בדיון בעתירה לגופא.
68. עתירה זו נתמכת בתצהיר שנחתם בפני עו"ד בגדה המערבית ונשלח למוקד להגנת הפרט בפקס, לאחר תיאום טלפוני. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל תצהיר זה, ואת יפויי הכוח שאף הם ניתנו בפקס, בהתחשב בקשיים האובייקטיביים בנוגע למפגש בין בני הזוג לבין באי כוחם.

ט' תמוז תשע"א

11 יולי 2011

שירה הרצנו, עו"ד

ב"כ העותרים

ידין עילם, עו"ד

ב"כ העותרים